

N:o 6.

Af herr **M. Dahn** m. fl., om *skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om framläggande af förslag till ändring i legostadgan.*

Vid flera tillfällen har under senare åren frågan om ändring af flyttningstiden för tjenstehjon varit föremål för öfverläggning bland jordbrukarne och har behovet af framflyttning af nämnda tid ansetts för jordbruksnäringen nödvändigt, så vida det nu för tiden mer än förr på senhösten hopade arbetet på fältet skall något så när kunna medhinnas, innan frosten omöjliggör detsamma. Förhållandet är nemligen det, att, då under tiden för nuvarande tjenstehjonsstadgas utfärdande (år 1833) och flera decennier der- efter grödan plögade uttröskas under vintern, hyadan för höstplöjningen var tillräcklig tid under senhösten, så tröskar man nu (i ångmaskinens tid) vanligen större delen af grödan redan strax på senhösten, så mycket mer som tröskningen delvis sker under bar himmel och dagarne då ännu äro jemförelsevis långa och klara; men detta inkräktar i sin ordning på tiden för höstplöjningen, så att denna ofta ej hinner afslutas före vinterns inbrott, i synnerhet i sådana delar af riket, der en större rotfruktsodling eger rum, hvilken ju för sin del tager ganska rundlig tid i anspråk på senhösten. Beständes därför flyttningstiden för tjenstehjon till den 24 november i stället för den 24 oktober, vore det, snart sagdt, en ren nationalvinst, då jordbrukaren under dessa för honom mången gång oersättliga dagar i slutet af oktober och början af november ännu hade sitt gamla vid gårdsbruket vana tjenstefolk qvar och kunde hinna få såväl rotfrukterna inbergade som under vanliga förhållanden höstplöjningen afslutad före vintern och flyttningstiden.

Men, framhålles det, en ändring i legostadgan med afseende på flyttningstiden medför äfven ändring i förordningen om mantalsskrifning. Det

är sant. Men Kongl. Maj:t har på Riksdagens framställning redan låtit utarbeta ett förslag till mantalsskrifningsförordning, hvori (se komiterades förslag till förordning angående mantalsskrifning af 1890, sidd. 6—10) enligt vår uppfattning på goda skäl förordas mantalsskrifningens förläggande till början af det år, för hvilket den skall gälla. En ändring af legostadgan på ofvanskrifna sätt behöfver således ej komma i strid med en så beskaffad mantalsskrifningsförordning.

På grund af det anförda våga vi derfor vördsamt föreslå Riksdagen att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla,

det Kongl. Maj:t tacktes i sammanhang med förslag till ny mantalsskrifningsförordning jemväl framlägga förslag till sådan ändring i legostadgan, att flyttningstiden för tjenstehjon bestämmes till den 24 november.

Stockholm den 22 januari 1892.

M. Dahn.

J. Bengtsson.

Oscar Larsson.

J. August Sjö.

Ivar Månsson.

P. Pehrson,
Törneryd.

O. Erickson.

Gustaf Anderson.